

Dr Wendy L. Widder, Daniel, sesja 15, Daniel 9:20-27, Perspektywy 70 tygodni

© 2024 Wendy Widder i Ted Hildebrandt

To jest dr Wendy Widder podczas jej nauczania na temat Księgi Daniela. To jest sesja 15, Daniel 9:20-27, Perspektywy na 70 tygodni.

To trzeci i ostatni wykład na temat 9. rozdziału Daniela. Podczas tego wykładu chcę omówić różne perspektywy, jakie ludzie mają na temat interpretacji 70 tygodni.

Tak więc podczas ostatniego wykładu rozmawialiśmy o kwestiach, a przynajmniej o niektórych kwestiach, które wiążą się z interpretacją 70 tygodni. Jest jeszcze kilka innych, o których nie wspomniałem, ale w większości przypadków perspektywa danej osoby na te kwestie będzie również determinować jej pogląd na 70 tygodni. Pozwólcie, że przedstawię wam wykres, zanim zaczniemy go wypełniać.

Zatem problemy tutaj się skończyły. Pierwsza kwestia dotyczy tego, jak dana osoba rozumie słowo, które okazało się być. Jaki jest początek 70 tygodni? Co to było za słowo? Drugą kwestią jest tożsamość tego pierwszego pomazańca, zwanego także Mesjaszem Księciem.

Nawiasem mówiąc, korzystam z wykresu opartego na książce Johna Waltona o wykresach Starego Testamentu. W pewnym sensie go przerobiłem, aby stworzyć własny, ale to jest podstawa tego, czego używam. Następnie trzecią kwestią jest to, jak czytać 62 tygodnie.

Nie mam tu wystarczająco dużo miejsca, ale częściowo ma to związek z tym, czy przeczytasz tylko 62, czy dodasz do tego 7. Więc to będzie ten rząd. Zatem tą kwestią jest tożsamość drugiego pomazańca, tego drugiego Mesjasza, tego, który został odcięty.

Następnie pojawia się pytanie o to, kto jest twórcą przymierza, o którym mowa w wersecie 27, tym, który zawiera przymierze na jeden tydzień. Nie rozmawialiśmy o tym na ostatnim wykładzie, ale przynajmniej wskażę Ci tutaj dostępne opcje. A potem pojawia się kwestia 70. tygodnia.

Kiedy kończy się 70. tydzień? Kiedy te proroctwa się spełnią? Inną rzeczą, o której nie rozmawialiśmy, jest to, że niektórzy uczeni będą czytać 70. tydzień jako postęp od początku do końca; wszystko zostało zrobione. Ale jest też grupa uczonych, co stanowi jeden z poglądów tutaj, którzy dostrzegą różnicę między 70 tygodniami. Więc zaczynają, ale potem pojawia się nieokreślona przerwa w czasie, zanim tydzień się skończy.

Zatem samo proroctwo rzeczywiście mówi o punkcie środkowym. Zatem dla tych uczonych jest punkt środkowy, a po nim także luka. I o to właśnie chodzi w tej ostatniej kwestii.

A zatem przejdźmy do rzeczy. Pierwszym poglądem, przez który przejdę, jest pogląd Machabeuszy. Czasami nazywa się to poglądem antiocheńskim.

Jest to pogląd historyczny, który odzwierciedla pogląd, że całe proroctwo spełniło się za czasów Antiocha Epifanesa. Zatem w tym przypadku słowo, które wyszło, miało miejsce w roku 605 lub 586, w zależności od tego, które dokładnie słowo chcesz wybrać. I prawdopodobnie jest to jedno ze słów Jeremiasza.

I znowu, nie jest to ostatnie słowo w sprawie wszystkich tych poglądów. W każdym z nich występują odmiany. Przedstawię więc tylko sedno sprawy.

Ale bądź pewien, że jeśli weźmiesz ten wykres do komentarzy, znajdziesz różnice w prawie każdym z nich. A więc jedno ze słów Jeremiasza, jedno z proroctw Jeremiasza o powrocie z wygnania. Pierwszy namaszczony to jedna z trzech postaci związanych z powrotem z wygnania.

Zatem byłby to albo Cyrus, który wydał dekret zezwalający im na powrót, albo byłby to Zorobabel. Zawsze muszę sprawdzić, jak się pisze Zorobabel. Który towarzyszył ludziom w jednym z powrotów.

Albo byłby to Jozue, ówczesny arcykapłan. Na obronę użycia słowa Mesjasz w odniesieniu do każdego z nich, Cyrus jest u Izajasza nazwany pomazańcem Jahwe. Zatem Zorobabel i Jozue są synami oliwy, co byłoby synem namaszczenia.

W porządku. 62 tygodnie, czyli okres 62 tygodni, a więc po zakończeniu pierwszych 7 tygodni, wynosi od 538-539 do 170. Pozwolę wam to przeliczyć; właściwie nie jest to 490 lat; to 367 dosłownych lat, jeśli cię to obchodzi.

Jest to okres od Cyrusa do Antiocha IV. A następnie pomazańcem, tożsamością drugiego pomazańca, czyli tego, który zostanie odcięty pod koniec 62 tygodni, jest Oniasz III, który był ostatnim prawowitym arcykapłanem Kadokitów w okresie drugiej świątyni. Zostaje zamordowany w 171 r.

Zawierający przymierze, pozwól, że przeczytam ci ten werset. Tak więc po 62 tygodniach pomazaniec zostanie usunięty i nie będzie miał nic. Lud księcia, który ma nadejść, zniszczy miasto i świątynię.

Istnieją różne koncepcje co do tego, kto to dokładnie jest, ale nie tym się zajmujemy. Jego koniec nadejdzie wraz z potopem i do końca będzie wojna. Zarządzono spustoszenie.

A potem w wersecie 27 jest napisane, że zawrze silne przymierze z wieloma na jeden tydzień. Pytanie brzmi: kim on jest? Składnia i gramatyka są niejasne. Zatem z tego punktu widzenia jest on Antiochem IV i zawiera przymierze z odstępczymi lub zbuntowanymi Żydami.

Byli to zazwyczaj Żydzi, którzy zdecydowanie opowiadali się za hellenizacją Jerozolimy i Judei. W porządku, zatem 70. tydzień, wydarzenia 70. tygodnia, w tym prześladowania Antiocha w II wieku p.n.e. Zatem będzie to okres od roku 171, kiedy to Oniasz III został odcięty, aż do roku 164, kiedy to nastąpi bunt Machabeuszy i świątynia zostanie przywrócona.

Chcę także zidentyfikować kilku komentatorów, którzy podzielają takie poglądy. Myślę, że może to być dla Ciebie pomocne. Jest to więc generalnie pogląd krytyczny.

Komentatorzy tacy jak John Collins z serii Hermeneia, Carol Newsome i w zasadzie każdy komentarz, który wybierzesz, a który nie jest jawnie ewangeliczny lub chrześcijański, będzie miał taką perspektywę. Wszystko to wypełniło się w II wieku p.n.e. Są jednak uczeni ewangeliczni, którzy podzielają ten pogląd, ale twierdzą, że istnieje tu typologia. Jest taki wzorzec zachowania.

Chociaż te wydarzenia spełniły się w II wieku, jest to tylko częściowe i ten schemat będzie się powtarzał aż do końca czasów, w jakiś sposób, kształcie lub formie. Uczeni wyznający ten pogląd – ja, John Goldingay, myślę, że tutaj Heather Appel i Ernest Lucas – przyjmują podejście bardziej typologiczne. Zaczynają od początkowego spełnienia, ale potem dostrzegają ciągłe znaczenie w Biblii i kontynuację w historii.

W porządku, drugi pogląd to pogląd rzymski, który czasami nazywany jest także, jak ja to nazywam, historycznym poglądem mesjanistycznym. I powód, dla którego to nazywam, jest historyczny lub historyczny w tym sensie, że odnosi się do spełnienia w historii. Podobnie jak ten, jest to również historyczny lub historyczny, spójrzcie na ten zdeorientowany pogląd.

Etykieta mesjańska, jaką mu nadałem, oznacza, że przynajmniej jeden z pomazańców uważany jest za Jezusa. To właśnie oznacza etykieta mesjańska. Za Jezusa uważa się co najmniej jednego, a prawdopodobnie obu pomazańców.

Zatem z tego punktu widzenia zazwyczaj słowo, które zostało wypowiedziane, jest jednym z czterech perskich dekretów. Mówiliśmy więc o czterech dekretych wydanych przez królów perskich. Był jeden autorstwa Cyrusa w 539 r., następny, jak sądzę, Dariusz I w 522 r., a potem Artakserkses miał tu kilku.

Wszystkie są opisane gdzieś w Piśmie Świętym, w perskim dekreście. Zatem może to być którykolwiek z tych, które będą dekretem słowa, które wyszło, aby odbudować i

przywrócić Jerozolimę. Mesjasz Księżę jest z tej perspektywy Jezusem i jest także drugim pomazańcem.

Zatem to, co tutaj robią z tymi 62 tygodniami, polega na tym, że trzeba dodać 62 plus 7. Odczytuje się je jako jedną jednostkę równą 69, a to obejmuje czas od dekretu do pewnego momentu w życiu Jezusa. Zatem Jezus jest drugim pomazańcem, który został odcięty. On jest tym, który zawiera przymierze.

Zatem to on zawiera przymierze, a tak naprawdę to nowe przymierze jest tym, do którego odnosi się ten pogląd. Następnie 70. tydzień zakończył się zniszczeniem świątyni przez Rzymian. Zatem wszystko z tych 70 tygodni wypełniło się do czasu, gdy Rzymianie zniszczyli świątynię lub do zniszczenia świątyni w 70 r. n.e.

Zatem jest to historyczne, historyczne w tym sensie, że wszystko się wypełniło. Jest to mesjańskie w tym sensie, że Jezus jest jednym z pomazańców. Aby się tam dostać, musisz je odczytać jako jedną całość.

W porządku, to jest ten widok. Ach, niektórzy komentatorzy. Właściwie moi komentatorzy, którzy dzielają ten pogląd, mają na ten temat zaadaptowany pogląd.

Zatem zobaczą to początkowe spełnienie, ale tak naprawdę jeden z nich widzi pewne typologiczne spełnienie, które dopiero nadejdzie. Joyce Baldwin podtrzymuje ten pogląd, ale go zmodyfikowała. Mówi więc, że tak, to się spełniło, ale to nie cała historia.

Jest tu pewien wzór. Jest prorocstwo, które wciąż ma nadejść. Więc ona jest jedna.

Young podziela ten pogląd i właściwie nie pamiętam, czy go modyfikuje i widzi dodatkowe spełnienie. Wiem jednak, że aż do tego momentu podziela rzymski pogląd. Czy wykracza poza to, nie pamiętam.

Myślę, że tak. OK, taki jest pogląd rzymski, historyczny pogląd mesjański. Mamy wówczas poglądy eschatologiczne.

Kontrastuje to z tymi, które spełniły się już w historii. Miały pełne spełnienie. Teraz przyglądamy się poglądom, które rzucają spełnienie w przyszłość i tak naprawdę nie widzą spełnienia.

W ogóle nie widzą całkowitego spełnienia w historii. Wciąż czeka na spełnienie. Te dwa poglądy będą mówić, że istnieje początkowe spełnienie.

To zostało zrobione. Dla niektórych z nas jeszcze wiele przed nami. Istnieje pewien wzór, który się powtarza.

Ci ludzie mówią: nie, przede wszystkim nie wszystko się spełniło. Wciąż czekamy nawet na wstępne spełnienie. Zatem ta kategoria dzieli się na dwie części.

Masz symbol, a potem masz interwał. Zajmijmy się więc najpierw tym, co symboliczne. Oczywiście istnieją różne odmiany tej metody, ponieważ dzięki temu jest fajniej.

Słowo, które się pojawia, to Dekret Cyrusa, a więc rok 539 p.n.e. Pierwszym pomazańcem i drugim pomazańcem jest Jezus. Więc musisz dodać, właściwie, nie dodajesz tutaj tych dwóch rzeczy do siebie.

To jest Jezus. Dodajesz jedno i drugie. I jest tu luka, Wiek Kościoła.

A potem drugi Mesjasz – to ta sama osoba, ale to inny moment w historii. To jest podczas Ucisku. Wzruszam lekko ramionami, bo taki widok jest na wykresie, a oglądałem go wielokrotnie.

Nie znalazłem jeszcze komentatora, który moim zdaniem odzwierciedlałby ten pogląd. Nie jestem więc do końca pewien wszystkich niuansów, ponieważ nie udało mi się znaleźć komentatora, który podążałby w tym kierunku. Jestem pewien, że taki istnieje, w przeciwnym razie nie byłoby go na wykresie.

Zatem Jezus w czasie ucisku. Zatem w tym ujęciu twórcą przymierza jest Antychryst. Zatem Antychryst zawiera przymierze z narodowym Izraelem; Zakładam, że tak właśnie by to wyglądało.

70. tydzień to Ucisk, a reszta Ucisku jest symboliczna. W porządku, inny symboliczny pogląd: to słowo jest proroczym słowem Jeremiasza. Podaje jego słowo w 597 lub 4, ale myślę, że prawdopodobnie mógłbyś powiedzieć jedno i drugie.

I tu zatrzymam się na chwilę. Powodem, dla którego są tu dwie daty, jest pamiętanie, że Jeremiasz ma dwa różne proroctwa. Mamy różne dekry perskie.

Jak ktoś decyduje, który z nich trzyma? Cóż, to ma związek z tym, jak zamierzają przeprowadzić obliczenia. Więc jeśli mają przepracować 490 lat, to wybraliby jeden punkt początkowy z powrotem, no wiesz, próbujemy to zrobić, jeśli potraktujemy te 490 lat całkiem dosłownie, to trzeba jakoś sprawić, żeby matematyka zadziałała. Dzięki temu można było określić, który z dekretów perskich miał na myśli, a które z proroctw Jeremiasza.

To w pewnym sensie zniuansowałoby resztę działania matematyki i doprowadziłoby do około 490 lat. A jeśli chodzi o pogląd symboliczny, nie przejmujemy się zbytnio

dokładnie 490 latami, ponieważ sprawy są rozumiane jako symboliczne. Zatem nie ma większego znaczenia, czy matematyka nie działa.

pracuję tutaj nad drugim symbolicznym widokiem . Naszym pomazańcem jest Cyrus, związany z wygnaniem. W takim razie te 62 tygodnie są rozumiane jako jakiś czas nieokreślony od Cyrusa do końca, jak koniec czasów.

Jest to więc czas nieokreślony, który wciąż trwa. Zatem wszystko stąd na dół jest oczekiwanym przyszłym spełnieniem. Z tego punktu widzenia drugim pomazańcem jest w rzeczywistości Antychryst.

Pogląd ten podziela Thomas McComiskey, który, jak sądzę, z lat 80. napisał artykuł w Westminster Theological Journal, w którym opisuje różne poglądy i szczegóły, dlaczego podąża tą drogą. Mówi, że wydaje się to sprzeczne z intuicją, ale twierdzi, że sposób, w jaki postać ta została przedstawiona w Księdze Daniela, faktycznie wydaje się pasować. Mówi więc, że to Antychryst.

Mówi, że twórcą przymierza jest Antychryst. A potem 70 tygodni lub 70 tydzień to ucisk. Jeśli chodzi o to, który z tych poglądów jest mesjański, to ten jest.

To pierwsze jest. Jest mesjański, ponieważ Jezus jest pomazańcem lub przynajmniej jednym z pomazańców. Pogląd ten, choć ma charakter eschatologiczny i oczekuje na spełnienie, nie jest uważany za mesjański, ponieważ Jezus nie jest żadnym z pomazańców.

Następnie dochodzimy do perspektywy interwałowej. Thomas McComiskey nie ma żadnego znanego mi komentarza na temat Daniela, ale przedstawia argument na rzecz tego stanowiska w artykule w Westminster Theological Journal. Nie znam żadnego innego komentatora, który by tak uważał.

Ta perspektywa interwałowa, słowo, które się pojawia, to jeden z dekretów króla perskiego, ale konkretnie jeden z dekretów Artakserksesa. Tak więc Artakserkses wydał dwa dekryty w latach 400., 458 lub 445 Artakserksesa. Te pojawiają się w Biblii u Ezdrasza i Nehemiasza.

Pierwszym pomazańcem jest Jezus. Ten pogląd dodaje, że 62 plus 7 daje jeden okres, 69 tygodni. W niektórych odmianach tego poglądu pojawia się również dyskusja na temat lat proroczych i tego, jak mogą one wpłynąć na 490 lat.

To staje się naprawdę dość mylące, ale jeśli czytasz komentarz, a oni argumentują, że lata to inna długość niż tradycyjny rok, możesz zrozumieć, że prawdopodobnie mówią o tym, co nazywają rokiem proroczym. Okres ten kończy się wraz z triumfalnym wpisem Jezusa w Ewangeliach. Odcięty Mesjasz to Jezus ukrzyżowany.

Zatem twórcą przymierza jest Antychryst. Dzieje się to tutaj w 70. tygodniu, więc w tym poglądzie z pewnością widać lukę w 70. tygodniu. 70. tydzień to ucisk.

Zatem w tym poglądzie istnieje znacząca luka. Pogląd ten jest dość typowy dla poglądu dyspensacyjnego. Zatem komentarz, który mam, który wyjaśnia to dość wyraźnie, jest komentarzem NAC autorstwa Stephena Millera.

To naprawdę popularny serial. Właściwie Miller wykonuje dobrą robotę, nakreślając problemy i prezentując różne poglądy. Odkryłem, że to prawda w przypadku Millera.

Jest świetnym komentatorem. Jest świetnym komentatorem. Taki jest więc pogląd dyspensacyjny tam odzwierciedlony.

Ten pogląd jest również mesjański, prawda? Ponieważ Jezus należy do grona pomazańców. Jest to więc eschatologiczne i mesjańskie. To jest eschatologiczne i niemesjańskie.

To jest eschatologiczny mesjanizm. Żadna z nich nie jest technicznie eschatologiczna, chociaż w obu kolumnach znajdują się uczeni, którzy pozwalają na spełnienie typologiczne gdzieś w przyszłości. Zatem to dopiero wierzchołek góry lodowej.

Zapewniam cię, że jeśli jesteś zainteresowany 70 tygodniami, możesz znaleźć mnóstwo materiałów do przeczytania i wiele różnych zagadnień do poruszenia, jeśli jesteś zainteresowany. Każdy z tych problemów, a także kilka, o których nawet nie wspomniałem. Większość komentatorów ma jakiś pogląd na każdy z nich lub próbuje ułożyć puzzle w taki sposób, aby zrozumieć trudną składnię, niejednoznaczność lub kwestie, których po prostu nie mamy odpowiedniego kontekstu do zrozumienia.

Miejmy jednak nadzieję, że da wam to choć trochę wyobrażenia o tym, jak różne tradycje, różni komentatorzy i różni uczeni podchodzą do zrozumienia 70 tygodni. Więc powodzenia. Mówi dr Wendy Whitter, Wewnętrzne nauczanie na temat Księgi Daniela.

To jest dr Wendy Widder podczas jej nauczania na temat Księgi Daniela. To jest sesja 15, Daniel 9:20-27, Perspektywy na 70 tygodni.